

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2012 r. — Grupo Flexi de León przeciwko OHIM (FLEXI)

(Sprawa T-352/12)

(2012/C 331/49)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Grupo Flexi de León, SA de CV (León, Meksyk) (przedstawiciel: adwokat M. Zarobe)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 maja 2012 r. w sprawie R 1335/2011-2 dotyczącej odwołania w przedmiocie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 9 532 797 „FLEXI”;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „FLEXI” dla towarów z klas 18 i 25 — zgłoszenie nr 9 532 797

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) i b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2012 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Apro Tech (APRO)

(Sprawa T-372/12)

(2012/C 331/50)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Seijo Veiguela, J. Rivas Zurdo i I. Munilla Muñoz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Apro Tech Co., Ltd (Taichung Hsien, Tajwan)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 maja 2012 r. w sprawie R 196/2011-2, orzekając, że na podstawie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 odwołanie wnoszącej odwołanie do OHIM należało uwzględnić i uchylić decyzję Wydziału Sprzeciwów o całkowitym dopuszczeniu do rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 8 253 551 „APRO” (znak mieszany);
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Apro Tech Co., Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „APRO” dla towarów z klasy 12 — zgłoszenie nr 8 253 551

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny krajowy i wspólnotowy znak towarowy „B-PRO by Boomerang” i słowne wspólnotowe znaki towarowe „PRO MOUNTAIN” i „PRO OUTDOOR” dla towarów z klasy 12

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2012 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji

(Sprawa T-376/12)

(2012/C 331/51)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias, E. Leftheriotou i S. Papaioannou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi;

— stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 22 czerwca 2012 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), notyfikowanej jako dokument C(2012) 3838 i opublikowanej w Dz.U. L 165, s. 83 w części dotyczącej korekt finansowych obciążających Republikę Grecką w sektorze suszonych winogron i niezgodnego z prawem sadzenia winorośli; i

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze Republika Grecka wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 22 czerwca 2012 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), notyfikowanej jako dokument C(2012) 3838 i opublikowanej w Dz.U. L 165, s. 83 w części dotyczącej korekt finansowych obciążających Republikę Grecką w sektorze suszonych winogron w okresie sprzedaży 2006-2007 i w sektorze wina/sadzenia winorośli bez prawa do ponownego sadzenia.

W odniesieniu do korekty w sektorze suszonych winogron skarżąca twierdzi w pierwszej kolejności, że korekty nałożone w wysokości 100% w przypadku sułtanek i w wysokości 25% w przypadku koryntek odnoszące się do spadku wydajności minimalnej, specjalizacji działek obsadzonych winoroślą, rzeczywistej produkcji i dostaw opierają się na błędnej ocenie okoliczności faktycznych oraz na błędnej wykładni i błędnym zastosowaniu art. 3 ust. 2 tiret czwarte rozporządzenia nr 1621/1999⁽¹⁾.

W drugiej kolejności skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja jest niegodna z prawem i należy stwierdzić jej nieważność, jako że nałożenie przez Komisję korekty ryczałtowej w wysokości 100% w przypadku sułtanek i w wysokości 25% w przypadku koryntek odnoszącej się do braków w zakresie spadku wydajności minimalnej, nieprzestrzegania wymogu specjalizacji działek obsadzonych winoroślą oraz rzeczywistej produkcji i dostaw opiera się na błędnej wykładni i błędnym zastosowaniu załącznika 2 do dokumentu VI/5330/97, załącznika 17 do dokumentu AGRI/17933/2000 i do dokumentu AGRI/60637/2006, jest niewystarczająco uzasadnione i nieproporcjonalne do stwierdzonych braków i wykracza poza uprawnienia dyskrecjonalne Komisji.

W odniesieniu do sadzenia w braku prawa do ponownego sadzenia skarżąca twierdzi w pierwszej kolejności, że nałożenie przez Komisję korekty finansowej jest niezgodne z prawem i należy stwierdzić jej nieważność w zakresie, w jakim: a) wyłącza ona wydatki poniesione ponad dwadzieścia cztery miesiące przed zawiadomieniem [państwa członkowskiego] przez Komisję o wynikach kontroli z naruszeniem art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999⁽²⁾, obecnie art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005⁽³⁾ oraz b) narusza zasadę pewności prawa i osłabia prawo do obrony i prawo do poparcia twierdzeń skarżącej ze względu na powołanie się na okoliczności faktyczne i akty z minionych dekad.

W trzeciej kolejności skarżąca utrzymuje, że ocena Komisji, zgodnie z którą obszary uregulowane na podstawie art. 2 ust. 3 lit. a) rozporządzenia nr 1493/1999⁽⁴⁾ zostały uregulowane w sposób niezgodny z tym przepisem, jako że nieustanowienie rejestru winnic w momencie badania wniosków w sprawie regularyzacji nie dawało koniecznych gwarancji co do kontroli odstępstw, opiera się na błędzie w ustaleniach faktycznych.

W czwartej kolejności skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem i należy stwierdzić jej nieważność, ponieważ nałożona korekta i metoda zastosowana do jej obliczenia w drodze analogicznego zastosowania art. 86 rozporządzenia nr 479/2008⁽⁵⁾ są sprzeczne z art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005 oraz z wytycznymi zawartymi w dokumencie VI/5330/87, a jej stosowanie wywołuje skutki nieproporcjonalne do stwierdzonych braków.

W piątej kolejności skarżąca utrzymuje, że okoliczność, iż Komisja określiła całkowitą powierzchnię uregulowaną na podstawie art. 2 ust. 3 lit. a) rozporządzenia nr 1493/1999 na 7 112,04 hektarów oraz średnią wartość praw do sadzenia na 1500 EUR/hektar, opiera się na błędzie w ustaleniach faktycznych, jest niewystarczająco uzasadniona i sprzeczna z zasadą proporcjonalności.

W piątej kolejności skarżąca utrzymuje, że okoliczność, iż Komisja określiła całkowitą powierzchnię uregulowaną na podstawie art. 2 ust. 3 lit. a) rozporządzenia nr 1493/1999 na 7 112,04 hektarów oraz średnią wartość praw do sadzenia na 1500 EUR/hektar, opiera się na błędzie w ustaleniach faktycznych, jest niewystarczająco uzasadniona i sprzeczna z zasadą proporcjonalności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1621/1999 z dnia 22 lipca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do pomocy odnoszącej się do uprawy winogron przeznaczonych do produkcji niektórych odmian winogron suszonych (Dz.U. L 192, s. 21).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, s. 103).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. L 179, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 3/2008 oraz uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2392/86 i (WE) nr 1493/1999 (Dz.U. L 148, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2012 r. — Spa Monopole przeciwko OHIM — Olivar Del Desierto (OLEOSPA)

(Sprawa T-377/12)

(2012/C 331/52)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (przedstawiciele: L. De Brouwer, E. Cornu i É. De Gryse, adwokaci)